

CURS NR. 4
Matematici Speciale, AIA

FUNCTII COMPLEXE

1. Mulțimea numerelor complexe

1.1. Definiții. Exemple. Structura algebrică a mulțimii \mathbb{C}

Definiția 1.1.1. Fie mulțimea

$$\mathbb{R}^2 = \mathbb{R} \times \mathbb{R} = \{(x, y) ; x \in \mathbb{R}, y \in \mathbb{R}\},$$

cu operațiile interne

$$+ : \mathbb{R}^2 \times \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2, (x_1, y_1) + (x_2, y_2) = (x_1 + x_2, y_1 + y_2),$$

$$\cdot : \mathbb{R}^2 \times \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2, (x_1, y_1) \cdot (x_2, y_2) = (x_1x_2 - y_1y_2, x_1y_2 + x_2y_1).$$

Fiecare element al mulțimii $\mathbb{R}^2 = \mathbb{R} \times \mathbb{R}$ pe care sunt definite cele două operații precedente se numește *număr complex*. Se notează cu \mathbb{C} *mulțimea numerelor complexe*.

Teorema 1.1.1. $(\mathbb{C}, +, \cdot)$ este corp comutativ cu elementul zero $(0, 0)$, iar elementul unitate $(1, 0)$.

Observația 1.1.1. a) $(\mathbb{C}, +, \cdot, \mathbb{R})$ este spațiu liniar real, unde $+$ este adunarea numerelor complexe și \cdot este înmulțirea numerelor complexe cu scalari reali.

b) $(\mathbb{C}, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ este spațiu liniar euclidian, cu produsul scalar euclidian

$$\langle \cdot, \cdot \rangle : \mathbb{C} \times \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{R}, \langle (x_1, y_1), (x_2, y_2) \rangle = x_1x_2 + y_1y_2.$$

c) $(\mathbb{C}, \|\cdot\|)$ este spațiu liniar normat, cu norma euclidiană

$$\|\cdot\| : \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{R}, \|(x, y)\| = \sqrt{x^2 + y^2}.$$

Norma este indusă de produsul scalar anterior, adică

$$\|(x, y)\| = \sqrt{\langle (x, y), (x, y) \rangle}, \forall (x, y) \in \mathbb{C}.$$

d) Pe \mathbb{C} nu se poate introduce o relație de ordine totală.

Observația 1.1.2. (Forma algebrică sau carteziană a numerelor complexe): Fie submulțimea din \mathbb{C} dată prin

$$\mathbb{R} \times \{0\} = \{(x, y) ; x \in \mathbb{R}, y = 0\} \subset \mathbb{C}.$$

Aplicația

$$\varphi : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R} \times \{0\}, \varphi(x) = (x, 0)$$

este un izomorfism de corpuri. Se poate considera \mathbb{R} ca și submulțime a corpului \mathbb{C} și se poate

identifica $x \in \mathbb{R}$ cu $(x, 0) \in \mathbb{C}$. Atunci

$$(x, y) = (x, 0) + (0, 1) \cdot (y, 0).$$

Se notează $\boxed{(0, 1) = j}$ (cu $j^2 = (0, 1) \cdot (0, 1) = (-1, 0)$, adică $\boxed{j^2 = -1}$)

Orice număr complex $z = (x, y)$ se poate reprezenta în mod unic prin

$$\boxed{z = x + jy, x \in \mathbb{R}, y \in \mathbb{R}}, \text{ unde } j = (0, 1) \in \mathbb{C} \text{ se numește unitate imaginară. } (1, 0) \text{ se va numi}$$

unitate reală.

Numerele de forma $j \cdot y, y \in \mathbb{R}$ se numesc *imaginare*.

În multe aplicații se folosește **i (de la imaginar) în loc de j**.

A se urmări profesor Eugene Khutoryansky, "Trigonometry" și "Imaginary Numbers and functions of complex variables"

<https://www.youtube.com/watch?v=ovLbCvq7FNA>

<https://www.youtube.com/watch?v=bIY6ahHVgqA>

Definiția 1.1.2. Fie $z = x + jy \in \mathbb{C}$.

a) Se numește *partea reală* a lui z numărul real $\operatorname{Re}(z) = x$;

b) Se numește *partea imaginară* a lui z numărul complex $\operatorname{Im}(z) = jy$, unde y este număr real

numit și coeficientul părții imaginare;

- c) Se numește *conjugatul lui z* numărul complex $\bar{z} = x - jy$;
 d) Se numește *modulul lui z* numărul real pozitiv $|z| = \sqrt{x^2 + y^2}$.

Observația 1.1.3. Operațiile cu numere complexe sub formă algebrică devin

$$\begin{aligned} z_1 + z_2 &= (x_1 + jy_1) + (x_2 + jy_2) = x_1 + x_2 + j(y_1 + y_2) \\ z_1 \cdot z_2 &= (x_1 + jy_1) \cdot (x_2 + jy_2) = x_1x_2 + jx_1y_2 + jy_1x_2 + j^2y_1y_2 = \\ &= x_1x_2 - y_1y_2 + j(x_1y_2 + x_2y_1). \end{aligned}$$

Propoziția 1.1.1. a) $\forall z \in \mathbb{C}, \operatorname{Re} z = \frac{1}{2}(z + \bar{z})$ și $\operatorname{Im} z = \frac{1}{2j}(z - \bar{z})$;

b) $z \in \mathbb{R} \Leftrightarrow \operatorname{Im} z = 0 \Leftrightarrow z = \bar{z}$; c) $\forall z \in \mathbb{C}, \overline{\bar{z}} = z$.

d) $\forall z = x + jy \in \mathbb{C}, z + \bar{z} = 2x \in \mathbb{R}$ și $z \cdot \bar{z} = x^2 + y^2 \in \mathbb{R}$;

e) $\forall z_1, z_2 \in \mathbb{C}, \overline{z_1 + z_2} = \bar{z}_1 + \bar{z}_2$ și $\overline{z_1 \cdot z_2} = \bar{z}_1 \cdot \bar{z}_2$.

Propoziția 1.1.2. a) $\forall z \in \mathbb{C}, |z| \geq 0$ și $[|z| = 0 \Leftrightarrow z = 0]$.

b) $\forall z_1, z_2 \in \mathbb{C}, |z_1 \cdot z_2| = |z_1| \cdot |z_2|$ și $||z_1| - |z_2|| \leq |z_1 \pm z_2| \leq |z_1| + |z_2|$.

În general, $\forall z_1, \dots, z_n \in \mathbb{C}, |z_1 \cdot \dots \cdot z_n| = |z_1| \cdot \dots \cdot |z_n|$ și $|z_1 + \dots + z_n| \leq |z_1| + \dots + |z_n|$.

c) $\forall z \in \mathbb{C}, z \cdot \bar{z} = |z|^2$; d) $\forall z \in \mathbb{C}, |z| = |-z| = |\bar{z}|$;

e) $\forall z_1, z_2 \in \mathbb{C}, |z_1 + z_2|^2 + |z_1 - z_2|^2 = 2(|z_1|^2 + |z_2|^2)$

f) $\forall z \in \mathbb{C}, |\operatorname{Re} z| \leq |z|, |\operatorname{Im} z| \leq |z|, |z| \leq |\operatorname{Re} z| + |\operatorname{Im} z|$.

Propoziția 1.1.3. (puterile numărului complex j) :

$$j = (0, 1); j^2 = (-1, 0) \simeq -1; j^3 = -j; j^4 = 1; \dots$$

Prin inducție matematică se arată că, $\forall n \in \mathbb{N}^*$,

$$j^n = \begin{cases} 1, & \text{dacă } n = 4k, k \in \mathbb{N}^* \\ j, & \text{dacă } n = 4k + 1, k \in \mathbb{N} \\ -1 & \text{dacă } n = 4k + 2, k \in \mathbb{N} \\ -j & \text{dacă } n = 4k + 3, k \in \mathbb{N}. \end{cases}$$

Exemplul 1.1.1. Să se determine conjugatele următoarelor numere complexe:

a) $z = 1 + \frac{1}{\pi}j; \bar{z} = 1 - \frac{1}{\pi}j$. b) $z = 3 - \sqrt{2}j; \bar{z} = 3 + \sqrt{2}j$.

c) $z = \frac{7}{8}j - 5 = -5 + \frac{7}{8}j; \bar{z} = -5 - \frac{7}{8}j$. d) $z = 2000 = 2000 + 0j; \bar{z} = 2000 - 0j = 2000$.

e) $z = 14j = 0 + 14j; \bar{z} = 0 - 14j$. f) $z = 0 = 0 + 0j; \bar{z} = 0 - 0j = 0$.

Exemplul 1.1.2. Să se calculeze:

a) $(2 + 3j) + (2 - j)(3 + 2j) = 2 + 3j + 6 + 4j - 3j - 2j^2 = 10 + 4j$;

b) $(\sqrt{2} + 3j)(3 - \sqrt{2}j) = 3\sqrt{2} - 2j + 9j - 3\sqrt{2}j^2 = 6\sqrt{2} + 7j$;

c) $\frac{1+2j}{1-2j} = \frac{4(1+2j)}{(1-2j)(1+2j)} = \frac{4+8j}{1-4j^2} = \frac{4+8j}{5} = \frac{4}{5} + \frac{8}{5}j$.

Exemplul 1.1.3. Să se calculeze:

$$E_1 = j^6 + j^{16} + j^{26} + j^{36} + j^{46}$$

Rezolvare: modul 1. $E_1 = (j^2)^3 + (j^2)^8 + (j^2)^{13} + (j^2)^{18} + (j^2)^{23} =$
 $= (-1)^3 + (-1)^8 + (-1)^{13} + (-1)^{18} + (-1)^{23} = -1 + 1 - 1 + 1 - 1 = -1$.

modul 2. $E_1 = j^{4 \cdot 1 + 2} + j^{4 \cdot 4 + 0} + j^{4 \cdot 6 + 2} + j^{4 \cdot 9 + 0} + j^{4 \cdot 11 + 2} =$
 $= (j^4)^1 \cdot j^2 + (j^4)^4 + (j^4)^6 \cdot j^2 + (j^4)^9 + (j^4)^{11} \cdot j^2 = -1 + 1 - 1 + 1 - 1 = -1$.

Observația 1.1.4. (Forma matriceală a numerelor complexe): Fie submulțimea din $\mathcal{M}_2(\mathbb{R})$ dată prin

$$\mathcal{C} = \left\{ Z \in \mathcal{M}_2(\mathbb{R}); Z = \begin{pmatrix} x & -y \\ y & x \end{pmatrix}, x, y \in \mathbb{R} \right\}$$

Aplicația

$$\varphi: \mathbb{C} \rightarrow \mathcal{C}, \varphi(z) = Z$$

este un izomorfism de corpuri și se poate **identifica**

$$z = x \cdot 1 + y \cdot j \in \mathbb{C} \text{ cu } Z = x \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} + y \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \in \mathcal{C}.$$

Mai mult, se observă că

$$I_2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \text{ și } J_2 = \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \text{ verifică } J_2^2 = -I_2 \text{ (analog cu } j^2 = -1).$$

Se poate introduce $\text{Re}(Z) = x, \text{coefIm}(Z) = y, |Z| = \sqrt{\det Z}$.

Observație 1.1.5[○]. Numerele naturale $a, b, c \in \mathbb{N}$ ce verifică $a^2 + b^2 = c^2$ se numesc *numere pitagoreice*.

Fie $z = x + jy \in \mathbb{C}$. Atunci

$$\begin{aligned} x^2 + y^2 &= |z|^2 = |z^2| = |x^2 - y^2 + j \cdot 2xy| = \sqrt{(x^2 - y^2)^2 + (2xy)^2} \Leftrightarrow \\ &\Leftrightarrow (*) (x^2 - y^2)^2 + (2xy)^2 = (x^2 + y^2)^2. \end{aligned}$$

Alegând în (*) $x, y \in \mathbb{N}$ cu $x \geq y$, se obține că

$$\boxed{a = x^2 - y^2, b = 2xy, c = x^2 + y^2}$$

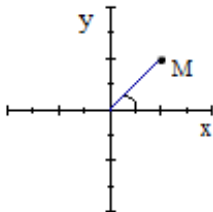
sunt numere pitagoreice. De exemplu,

$$\begin{aligned} x = 2, y = 1 &\Rightarrow (a, b, c) = (3, 4, 5) \\ x = 3, y = 2 &\Rightarrow (a, b, c) = (5, 12, 13) \\ x = 4, y = 2 &\Rightarrow (a, b, c) = (12, 16, 20) \\ x = 4, y = 3 &\Rightarrow (a, b, c) = (7, 24, 25). \end{aligned}$$

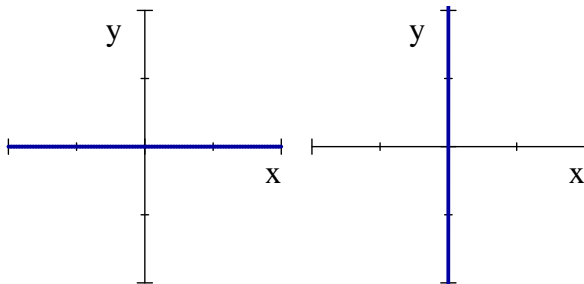
Observația 1.1.6 (Interpretare geometrică) Fie un plan (π) și $\mathcal{R} = (O; \vec{i}, \vec{j})$ un reper ortonormat în planul (π) . Atunci aplicația

$$\psi : \mathbb{C} \rightarrow (\pi), \psi(z) = M,$$

ce face să corespundă numărului complex $z = x + jy \in \mathbb{C}$ punctul $M(x, y) \in (\pi)$ este o aplicație bijectivă. Punctul $M(x, y)$ se numește *imagea geometrică* a numărului z , iar numărul z se numește *afixul* punctului M . Prin identificare, numărul complex z se numește punct. Diagrama de reprezentare se numește **diagrama Argand**.

- a) Planul (π) se numește *planul complex*.
- b) Mulțimile de puncte din (π) corespunzătoare pentru $\{z = x + jy \in \mathbb{C}; y = 0\}, \{z = x + jy \in \mathbb{C}; x = 0\}$ sunt respectiv *axa reală Ox*, *axa imaginară Oy*.

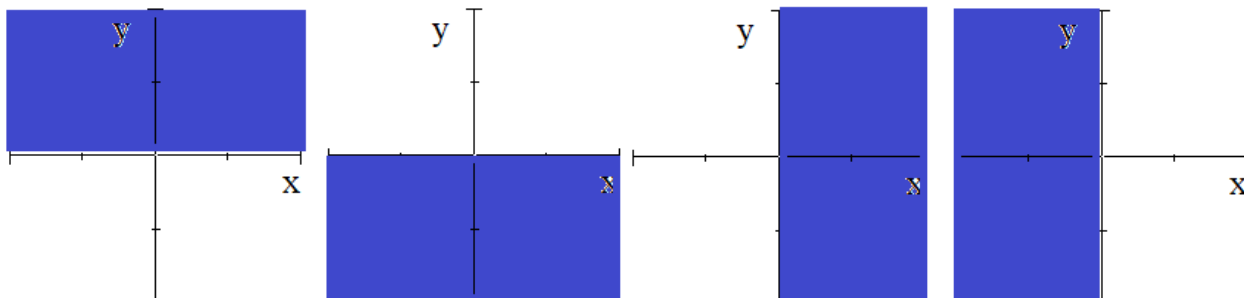

c) Mulțimile de puncte din (π) corespunzătoare pentru

$$\{z = x + jy \in \mathbb{C}; y > 0\}, \{z = x + jy \in \mathbb{C}; y < 0\},$$

$$\{z = x + jy \in \mathbb{C}; x > 0\}, \{z = x + jy \in \mathbb{C}; x < 0\}$$

sunt respectiv *semiplanele superior, inferior, drept, stâng* ale planului complex.

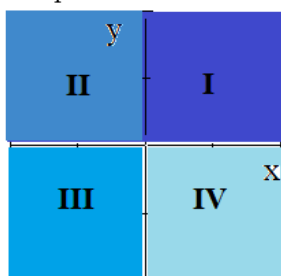

Mulțimile de puncte din (π) corespunzătoare pentru

$$\{z = x + jy \in \mathbb{C}; x > 0, y > 0\}, \{z = x + jy \in \mathbb{C}; x < 0, y > 0\},$$

$$\{z = x + jy \in \mathbb{C}; x < 0, y < 0\}, \{z = x + jy \in \mathbb{C}; x > 0, y < 0\}$$

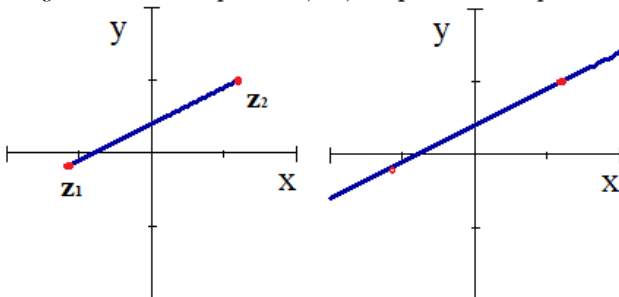
sunt respectiv *cadranul I, al II-lea, al III-lea, al patrulea* ale planului complex.

d) Fie $z_1, z_2 \in \mathbb{C}$ numere complexe oarecare date. Mulțimile de puncte din (π) corespunzătoare pentru

$$\{z \in \mathbb{C}; z = z_1 + t(z_2 - z_1), t \in [0, 1]\}, \{z \in \mathbb{C}; z = z_1 + t(z_2 - z_1), t \in \mathbb{R}\}$$

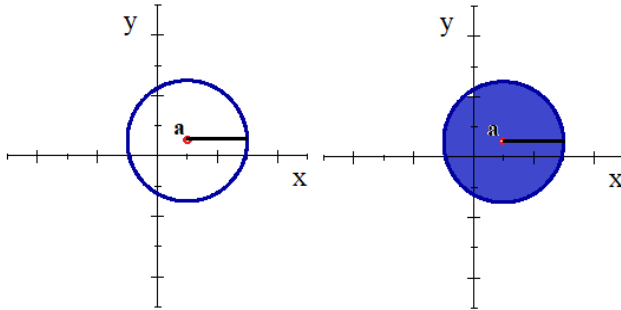
sunt *segmentul de capete z_1, z_2* , respectiv *dreapta ce trece prin punctele z_1, z_2* .

e) Fie $a \in \mathbb{C}$ număr complex oarecare dat și fie $r \geq 0$ număr real dat. Mulțimile de puncte din (π) corespunzătoare pentru

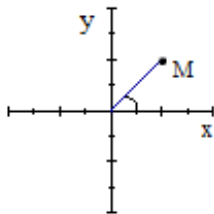
$$\{z \in \mathbb{C}; |z - a| = r\}, \{z \in \mathbb{C}; |z - a| < r\}$$

sunt *cercul centrat în a și de rază r* , respectiv *interiorul cercului centrat în a și de rază r* (pentru $r = 0 \Rightarrow \{z \in \mathbb{C}; |z - a| = 0\} = \{a\}$ și $\{z \in \mathbb{C}; |z - a| < 0\} = \emptyset$).

În particular, numerele complexe cu modulul egal cu r se reprezintă în planul complex prin punctele cercului cu centrul în origine și de rază egală cu r .

Observația 1.1.7. (Forma trigonometrică sau polară a numerelor complexe): Fie $\forall z = x + jy \in \mathbb{C}$ și $M(x, y)$ imaginea lui geometrică în planul complex dată prin coordonatele carteziene x, y .

Fie $r \geq 0, r = \text{dist}(O, M)$ și $t^* \in [0, 2\pi[$, t^* măsura în radiani a unghiului orientat făcut de Ox cu OM *coordonatele polare* ale lui M , definite unic prin

$$\begin{cases} x = r \cos t^* \\ y = r \sin t^* \end{cases}.$$

Atunci $z = r(\cos t^* + j \sin t^*)$, $r \geq 0, t^* \in [0, 2\pi[$. De menționat că studiul se poate refăce și pentru $t^* \in [\alpha + 0, \alpha + 2\pi[$, $\alpha \in \mathbb{R}$ dat, corespunzător altei tăieturi decât Ox_+ .

Se observă că *raza polară* a imaginii lui z este egală cu modulul lui z ,

$$r = \sqrt{x^2 + y^2} = |z|.$$

Argumentul polar t^* al imaginii lui $z \in \mathbb{C}^*$ se numește *argumentul redus al lui z* și se notează $\arg z$. Dacă $z = 0$, modulul este egal cu 0, iar argumentul său redus se poate lua drept orice număr din $[0, 2\pi[$. Dacă $z \neq 0$, modulul și argumentul redus ale lui z sunt determinate unic.

Cum $t^* = \mu(\widehat{Ox, \overrightarrow{OM}})$ (unghiul orientat cu care se rotește versorul \vec{i} al axei Ox în sens pozitiv, trigonometric încât să se obțină orientarea lui \overrightarrow{OM}), dacă se consideră tăietura Ox_+ , se deduce:

$$\arg z = t^* = \begin{cases} \arctg \frac{y}{x} + \tilde{k}\pi, \text{ unde } \begin{cases} \tilde{k} = 0 \text{ dacă } M \text{ este în cadranul } I \\ \tilde{k} = 1 \text{ dacă } M \text{ este în cadranele } II \text{ sau } III \\ \tilde{k} = 2 \text{ dacă } M \text{ este în cadranul } IV \end{cases} \\ 0, \text{ dacă } y = 0, x > 0 \\ \pi, \text{ dacă } y = 0, x < 0 \\ \frac{\pi}{2}, \text{ dacă } x = 0, y > 0 \\ \frac{3\pi}{2}, \text{ dacă } x = 0, y < 0 \end{cases}$$

Se notează $\text{Arg } z = \{t \in \mathbb{R}; t = \arg z + 2k\pi, k \in \mathbb{Z}\}$. Atunci orice număr complex $z \in \mathbb{C}$ poate fi scris sub forma

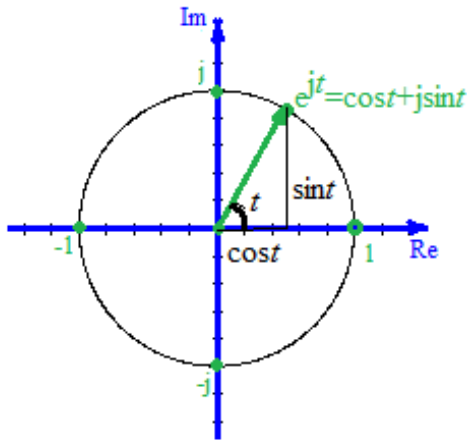
$$z = r(\cos t + j \sin t), r \geq 0, t \in \mathbb{R},$$

numită *forma trigonometrică sau polară* a lui z .

După studiul funcțiilor complexe, se va introduce și *forma exponențială* a lui z ,

$$z = r e^{jt}, r \geq 0, t \in \mathbb{R},$$

bazându-se pe *formula Euler* $e^{jt} = \cos t + j \sin t$, din care se deduce identitatea Euler $e^{j\pi} = -1$.

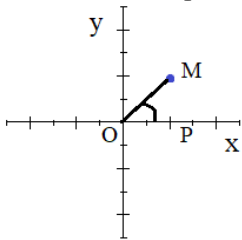
Interpretare fizică: Când electronii oscilează în jurul unei poziții de echilibru, poziția lor este dată de o ecuație de tipul

$$z = A e^{-\frac{ht}{2m} + j \frac{\sqrt{4mf - h^2}}{2m - a} t}, \text{ unde literele reprezintă mărimi cu interpretări caracteristice.}$$

Exemplul 1.1.4. Să se scrie sub formă trigonometrică numerele

a) $z = 1 + j$

Rezolvare. Se reprezintă z în planul complex: $z = 1 + j \rightsquigarrow M(1, 1) \in CI$

$$r = |z| = \sqrt{1^2 + 1^2} = \sqrt{2}.$$

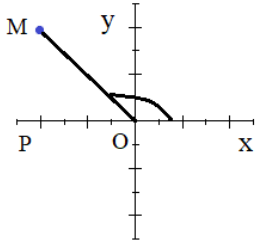
$$t^* \stackrel{\text{formulă}}{=} \arg z = \arctg \frac{1}{1} + 0 \cdot \pi = \frac{\pi}{4}.$$

$$\text{Sau } t^* \stackrel{\text{desen}}{=} \alpha, \alpha = \mu(\widehat{POM}), P = pr_{Ox}M, \text{ unde } \operatorname{tg} \alpha \stackrel{\text{în } \Delta POM}{=} \frac{MP}{PO} = \frac{|1|}{|1|}.$$

$$\text{Atunci } 1 + j = \sqrt{2} \left(\cos \frac{\pi}{4} + j \sin \frac{\pi}{4} \right).$$

b) $z = -2 + 2j$

Rezolvare. Se reprezintă z în planul complex: $z = -2 + 2j \rightsquigarrow M(1, 1) \in CII$

$$r = |z| = \sqrt{(-2)^2 + 2^2} = 2\sqrt{2}.$$

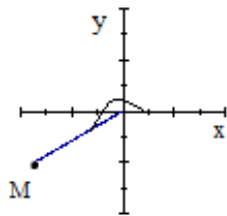
$$t^* \stackrel{\text{formulă}}{=} \arg z = \arctg \frac{2}{-2} + 1 \cdot \pi = -\frac{\pi}{4} + \pi = \frac{3\pi}{4}.$$

$$\text{Sau } t^* \stackrel{\text{desen}}{=} \pi - \alpha, \alpha = \mu(\widehat{POM}), P = pr_{Ox}M, \text{ unde } \operatorname{tg} \alpha \stackrel{\text{în } \Delta POM}{=} \frac{MP}{PO} = \frac{|2|}{|-2|}.$$

$$\text{Atunci } z = \sqrt{2} \left(\cos \frac{3\pi}{4} + j \sin \frac{3\pi}{4} \right).$$

c) $z = -\sqrt{3} - j$

Rezolvare. Se reprezintă z în planul complex: $z = -\sqrt{3} - j \rightsquigarrow M(-\sqrt{3}, -1) \in CIII$

$$r = |z| = \sqrt{(-\sqrt{3})^2 + (-1)^2} = 2.$$

$$t^* \stackrel{\text{formulă}}{=} \arg z = \arctg \frac{-1}{-\sqrt{3}} + \pi = \frac{\pi}{6} + \pi = \frac{7\pi}{6}.$$

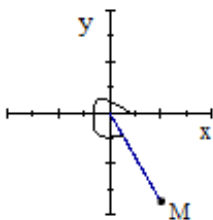
$$\text{Sau } t^* \stackrel{\text{desen}}{=} \pi + \alpha, \alpha = \mu(\widehat{POM}), P = pr_{Ox}M, \text{ unde } \operatorname{tg} \alpha \stackrel{\text{în } \Delta POM}{=} \frac{MP}{PO} = \frac{|-1|}{|-\sqrt{3}|}.$$

$$\text{Atunci } -\sqrt{3} - j = 2 \left(\cos \frac{7\pi}{6} + j \sin \frac{7\pi}{6} \right).$$

Comentariu: $z = -\sqrt{3} - j = -2 \left(\cos \frac{\pi}{6} + j \sin \frac{\pi}{6} \right)$ este corect din punct de vedere algebric, dar $\frac{\pi}{6} \neq \arg z$, -2 nu poate fi $r \geq 0$; relația nu reprezintă forma trigonometrică a numărului.

d) $z = 1 - j\sqrt{3}$

Rezolvare. Se reprezintă z în planul complex: $z = 1 - j\sqrt{3} \rightsquigarrow M(1, -\sqrt{3}) \in CIV$

$$r = |z| = \sqrt{1^2 + (-\sqrt{3})^2} = 2.$$

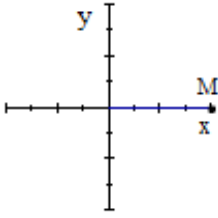
$$t^* \stackrel{\text{formulă}}{=} \arg z = \arctg \frac{-\sqrt{3}}{1} + 2\pi = -\frac{\pi}{3} + 2\pi = \frac{5\pi}{3}.$$

$$\text{Sau } t^* \stackrel{\text{desen}}{=} 2\pi - \alpha, \alpha = \mu(\widehat{POM}), P = pr_{Ox}M, \text{ unde } \operatorname{tg} \alpha \stackrel{\text{în } \Delta POM}{=} \frac{MP}{PO} = \frac{|-\sqrt{3}|}{|1|}.$$

$$\text{Atunci } 1 - j\sqrt{3} = 2 \left(\cos \frac{5\pi}{3} + j \sin \frac{5\pi}{3} \right).$$

e) $z = 2$

Rezolvare. Se reprezintă z în planul complex: $z = 2 + j \cdot 0 \rightsquigarrow M(2, 0)$

$$r = |z| = \sqrt{2^2 + 0^2} = 2.$$

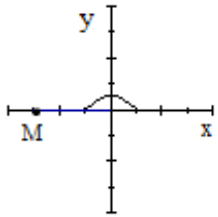
$$t^* \stackrel{\text{formulă}}{=} \arg z = 0.$$

$$\text{Sau } t^* \stackrel{\text{desen}}{=} \mu(\widehat{Ox, \overrightarrow{OM}}) = 0.$$

$$\text{Atunci } 2 = 2(\cos 0 + j \sin 0).$$

f) $z = -\frac{3}{2}$

Rezolvare. Se reprezintă z în planul complex: $z = -\frac{3}{2} + j \cdot 0 \rightsquigarrow M(-\frac{3}{2}, 0)$

$$r = |z| = \sqrt{\left(-\frac{3}{2}\right)^2 + 0^2} = \frac{3}{2}.$$

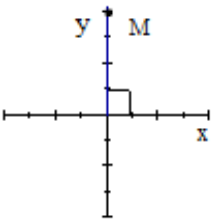
$$t^* \stackrel{\text{formulă}}{=} \arg z = \pi.$$

$$\text{Sau } t^* \stackrel{\text{desen}}{=} \mu(\widehat{Ox, \overrightarrow{OM}}) = \pi.$$

$$\text{Atunci } -\frac{3}{2} = \frac{3}{2}(\cos \pi + j \sin \pi).$$

g) $z = 2j$

Rezolvare. Se reprezintă z în planul complex: $z = 0 + j \cdot 2 \rightsquigarrow M(0, 2)$

$$r = |z| = \sqrt{0^2 + 2^2} = 2.$$

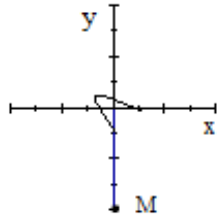
$$t^* \stackrel{\text{formulă}}{=} \arg z = \frac{\pi}{2}.$$

$$\text{Sau } t^* \stackrel{\text{desen}}{=} \mu(\widehat{Ox, \overrightarrow{OM}}) = \frac{\pi}{2}.$$

$$\text{Atunci } 2j = 2\left(\cos \frac{\pi}{2} + j \sin \frac{\pi}{2}\right).$$

h) $z = -2j$

Rezolvare. Se reprezintă z în planul complex: $z = 0 - j \cdot 2 \rightsquigarrow M(0, -2)$

$$r = |z| = \sqrt{0^2 + (-2)^2} = 2$$

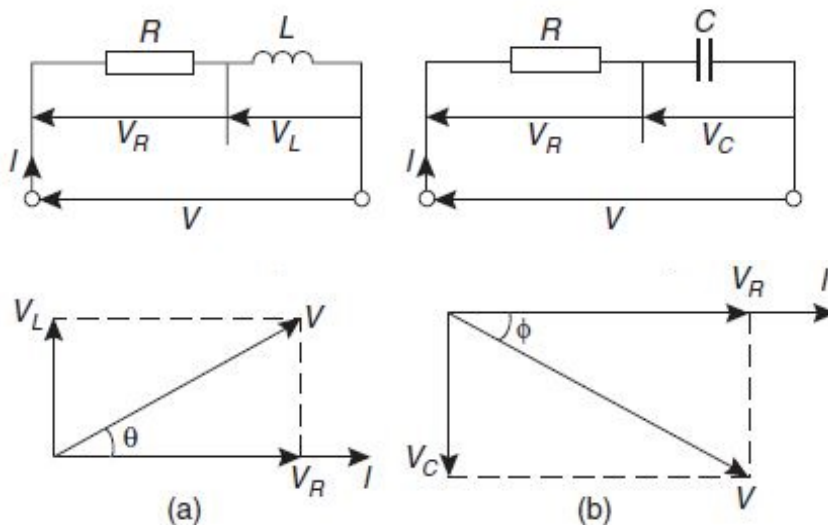
$$t^* \stackrel{\text{formulă}}{=} \arg z = \frac{3\pi}{2}.$$

$$\text{Sau } t^* \stackrel{\text{desen}}{=} \mu(\overrightarrow{Ox}, \overrightarrow{OM}) = \frac{3\pi}{2}.$$

$$\text{Atunci } -2j = 2 \left(\cos \frac{3\pi}{2} + j \sin \frac{3\pi}{2} \right).$$

Interpretare fizică: Există aplicații ale numerelor complexe în știință și inginerie, în particular în teoria curentului electric alternativ și în mecanica vectorială.

A. Efectul multiplicării cu j unui fazor (vector rotitor reprezentând, de exemplu, una dintre mărimile caracteristice ale curentului alternativ - intensitate, tensiune) reprezentat în diagrama Argand constă în rotirea în sens trigonometric cu $\frac{\pi}{2}$ fără a-i modifica lungimea. Similar, efectul multiplicării cu $-j$ a unui fazor constă în rotirea cu $-\frac{\pi}{2}$ fără a-i modifica lungimea. Acestea se utilizează în teoria curentului alternativ, deoarece anumite mărimi reprezentate vectorial sunt la unghi de $\frac{\pi}{2}$ una de alta.

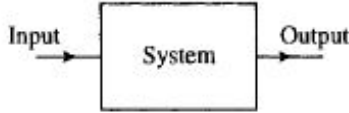
De exemplu, în circuitele RLC din figură.

În circuitul (a), V_L și I fac un unghi de 90° , ceea ce se poate scrie ca jV_L , axa verticală fiind axa imaginară din diagrama Argand. Astfel, $V_R + jV_L = V$. Dar $V_R = IR$, $V = IX_L$ (unde $X_L =$ reactanța inductivă, $2\pi Lf$ ohmi), $V = IZ$ (unde $Z =$ impedanța) $\Rightarrow R + jX_L = Z$

În circuitul b) I și V_C de 90° , ceea ce se poate scrie $V_R - jV_C = V \Rightarrow R - jX_C = Z$. (unde $X_C =$ reactanța capacitivă, $\frac{1}{2\pi Lf}$ ohmi).

B. O undă de frecvență singulară se poate reprezenta printr-un fazor. În teoria sistemelor liniare, un sistem în care inputul (intrarea) este o undă de frecvență singulară produce un output (ieșire)

de aceeași frecvență, ce poate fi defazat și cu amplitudinea scalată. Utilizând numerele complexe, sistemul poate fi reprezentat printr-un număr care multiplică fazorul de input, având efectul de rotire a fazorului și de scalare a amplitudinii. Se poate defini j ca fiind un număr ce multiplică fazorul de input, având efectul de rotire cu $\frac{\pi}{2}$, fără să schimbe amplitudinea. Dacă multiplicarea se repetă, atunci, rotind fazorul cu $\frac{\pi}{2} + \frac{\pi}{2} = \pi$, atunci outputul sistemului se inversează. Astfel obținem interpretarea ecuației $j^2 = -1$.

Propoziția 1.1.4. $\forall z \in \mathbb{C}, \arg \bar{z} = 2\pi - \arg z$.

Propoziția 1.1.5. a) $\forall z_1 = r_1 (\cos t_1 + j \sin t_1) \in \mathbb{C}$ și $\forall z_2 = r_2 (\cos t_2 + j \sin t_2) \in \mathbb{C}$:

$$z_1 \cdot z_2 = r_1 \cdot r_2 (\cos (t_1 + t_2) + j \sin (t_1 + t_2));$$

b) $\forall z_1, z_2, \dots, z_n \in \mathbb{C}$:

$$z_1 \cdot z_2 \cdot \dots \cdot z_n = r_1 \cdot r_2 \cdot \dots \cdot r_n (\cos (t_1 + t_2 + \dots + t_n) + j \sin (t_1 + t_2 + \dots + t_n));$$

c) $\forall z = r (\cos t + j \sin t) \in \mathbb{C}$ și $\forall n \in \mathbb{N}^*$:

$$z^n = r^n (\cos (nt) + j \sin (nt)).$$

În particular, are loc *formula Moivre*

$$\boxed{(\cos t + j \sin t)^n = \cos (nt) + j \sin (nt), \forall n \in \mathbb{N}^*}$$

d) $\forall z = r (\cos t + j \sin t) \in \mathbb{C}^*$:

$$\frac{1}{z} = \frac{1}{r} (\cos (-t) + j \sin (-t))$$

e) $\forall z_1 = r_1 (\cos t_1 + j \sin t_1) \in \mathbb{C}$ și $\forall z_2 = r_2 (\cos t_2 + j \sin t_2) \in \mathbb{C}^*$:

$$\frac{z_1}{z_2} = \frac{r_1}{r_2} (\cos (t_1 - t_2) + j \sin (t_1 - t_2)).$$

Exemplul 1.1.5. Să se calculeze

a) $E_1 = (-1 + j\sqrt{3})^{10}$; **b)** $E_2 = \frac{(1 + j)^{2013}}{(1 - j)^{2000}}$.

Rezolvare. a)

modul 1. (algebraic-mai ales dacă se cere forma algebrică a E_1)

O variantă de calcul algebric este:

$$z = -1 + j\sqrt{3}$$

$$z^2 = (-1 + j\sqrt{3})^2 = -2 - 2j\sqrt{3}$$

$$z^3 = 2(-1 - j\sqrt{3})(-1 + j\sqrt{3}) = 2^3$$

$$E_1 = z^{10} = z^{3 \cdot 3 + 1} = (z^3)^3 \cdot z = (2^3)^3 \cdot (-1 + j\sqrt{3}) = -2^9 + j \cdot 2^9 \sqrt{3}.$$

modul 2. (trigonometric-mai ales dacă se cere forma trigonometrică a E_1)

Analog cu exercițiul 1.1.4, se reprezintă trigonometric

$$z = -1 + j\sqrt{3} = 2 \left(\cos \frac{2\pi}{3} + j \sin \frac{2\pi}{3} \right) \Rightarrow$$

$$\begin{aligned} E_1 = z^{10} &= (-1 + j\sqrt{3})^{10} = \left(2 \left(\cos \frac{2\pi}{3} + j \sin \frac{2\pi}{3} \right) \right)^{10} = 2^{10} \left(\cos \frac{20\pi}{3} + j \sin \frac{20\pi}{3} \right) = \\ &= 2^{10} \left(\cos \left(6\pi + \frac{2\pi}{3} \right) + j \sin \left(6\pi + \frac{2\pi}{3} \right) \right) \stackrel{k=3}{=} \end{aligned}$$

$$= 2^{10} \left(\cos \frac{2\pi}{3} + j \sin \frac{2\pi}{3} \right).$$

b) A se vedea Seminar.

Definiția 1.1.3. Fie $z \in \mathbb{C}^*$ și $n \in \mathbb{N}^*$. Se numește *rădăcină de ordinul n a z* orice număr complex Z care verifică ecuația

$$Z^n = z.$$

Propoziția 6. Fie $z = r(\cos t^* + j \sin t^*) \in \mathbb{C}^*$, cu $r = |z|$, $t^* = \arg z \in [0, 2\pi[$ (dacă se lucrează cu tăietura Ox_+ ; altfel $[0 + \alpha, 2\pi + \alpha[$, $\alpha \in \mathbb{R}$). Numărul complex nenul z are exact n rădăcini complexe de ordin n , și anume

$$(\sqrt[n]{z})_{\mathbb{C}} = \left\{ Z_k = \sqrt[n]{r} \left(\cos \frac{t^* + 2k\pi}{n} + j \sin \frac{t^* + 2k\pi}{n} \right); k \in \{0, 1, \dots, n-1\} \right\}.$$

Exemplul 1.1.6. Să se rezolve în \mathbb{C} ecuațiile

a) $(2 + j)Z^3 - 3 + j = 0$;

Rezolvare. A se vedea Seminar.

1.2. Structura topologică a mulțimii \mathbb{C}

Teorema 1.2.1. a) $(\mathbb{C}, \|\cdot\|)$ este spațiu normat, cu *funcția normă* uzuală pe \mathbb{C}

$$\|\cdot\| : \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{R}, \|z\| = |z|, \text{ adică}$$

$(N_1) \forall (z_1, z_2) \in \mathbb{C}^2 : |z_1 + z_2| \leq |z_1| + |z_2|$ (inegalitatea triunghiulară sau Minkovski);

$(N_2) \forall (\alpha, z) \in \mathbb{R} \times \mathbb{C} : |\alpha z| = |\alpha| |z|$;

$(N_3) \forall z \in \mathbb{C} : [|z| = 0 \Leftrightarrow z = 0]$.

b) Deci (\mathbb{C}, d) este spațiu metric, cu *funcția distanță* uzuală pe \mathbb{C}

$$d : \mathbb{C} \times \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{R}, d(z_1, z_2) = |z_1 - z_2|, \text{ adică}$$

$(M_1) \forall (z_1, z_2, z_3) \in \mathbb{C}^3 : d(z_1, z_3) \leq d(z_1, z_2) + d(z_2, z_3)$

(inegalitatea triunghiulară sau Minkovski);

$(M_2) \forall (z_1, z_2) \in \mathbb{C}^2 : d(z_1, z_2) = d(z_2, z_1)$;

$(M_3) \forall (z_1, z_2) \in \mathbb{C}^2 : [d(z_1, z_2) = 0 \Leftrightarrow z_1 = z_2]$.

c) Deci $(\mathbb{C}, \mathcal{T})$ este spațiu topologic, cu *topologia* uzuală pe \mathbb{C} dată mulțimea \mathcal{T} a tuturor mulțimilor deschise, adică

$(T_1) \emptyset \in \mathcal{T}, X \in \mathcal{T}$;

(T_2) reuniunea mulțimilor oricărui sistem de elemente din \mathcal{T} este un element din \mathcal{T} .

(T_3) intersecția mulțimilor oricărui sistem finit de elemente din \mathcal{T} este un element din \mathcal{T} .

Observație. (\mathbb{C}, d) și (\mathbb{R}, d) pot fi identificate ca spații normate, metrice, topologice.

Definiția 1.2.1. O mulțime $D \subseteq \mathbb{C}$ se numește *mulțime deschisă în \mathbb{C}*

$$\begin{cases} \text{dacă } D = \emptyset \text{ sau} \\ \text{dacă } D \neq \emptyset \text{ și } \forall a \in D, \exists r_a > 0 \text{ a.î. } \{z \in \mathbb{C}; |z - a| < r_a\} \subseteq D. \end{cases}$$

Exemplul 1.2.1. $A = \{z \in \mathbb{C}; |z - 0| < 1\}$ este mulțime deschisă în \mathbb{C} .

Definiția 1.2.2. O mulțime $V \subseteq \mathbb{C}$ se numește *vecinătate în \mathbb{C} a punctului $z_0 \in \mathbb{C}$* dacă

$$\exists r > 0 \text{ a.î. } \{z \in \mathbb{C}; |z - z_0| < r\} \subseteq V.$$

Se notează cu $\mathcal{V}(z_0)$ mulțimea tuturor vecinătăților punctului $z_0 \in \mathbb{C}$.

Observația 1.2.2. Fie $z_0 \in \mathbb{C}$ și $r > 0$. Mulțimea

$$\{z \in \mathbb{C}; |z - z_0| = r\}$$

este *sfera* cu centrul în z_0 și de rază r . Mulțimea

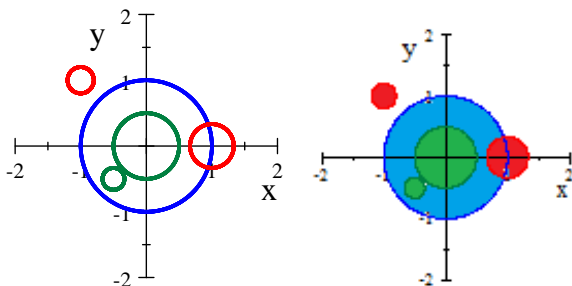
$$\{z \in \mathbb{C}; |z - z_0| < r\}$$

este *interiorul sferei* (*sfera deschisă*) cu centrul în z_0 și de rază r . Mulțimea

$$\{z \in \mathbb{C}; |z - z_0| > r\}$$

este *exteriorul sferei* cu centrul în z_0 și de rază r .

Exemplul 1.2.2. a) Fie $A = \{z \in \mathbb{C}; |z - 0| < 1\}$. Atunci

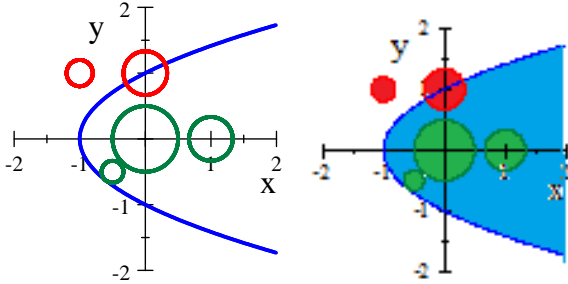
$A \in \mathcal{V}(0)$ deoarece $\exists r > 0$ (de exemplu $r = \frac{1}{2}$) a.î. $\{z \in \mathbb{C}; |z - 0| < \frac{1}{2}\} \subseteq A$.

$A \in \mathcal{V}(-\frac{1}{2} - j \frac{1}{2})$ deoarece $\exists r > 0$ (de exemplu $r = \frac{1}{6}$) a.î. $\{z \in \mathbb{C}; |z + \frac{1}{2} + j \frac{1}{2}| < \frac{1}{6}\} \subseteq A$.

$A \notin \mathcal{V}(-1 + j)$ deoarece $-1 + j \notin A$.

$A \notin \mathcal{V}(0.9)$ deoarece, chiar dacă $0.9 \in A$, totuși $\forall r > 0$ avem $\{z \in \mathbb{C}; |z - 0.9| < r\} \not\subseteq A$.

b) Fie $B = \{z \in \mathbb{C}; z = x + jy, y^2 \leq x + 1\}$. Atunci

$B \in \mathcal{V}(0)$ deoarece $\exists r > 0$ (de exemplu $r = \frac{1}{2}$) a.î. $\{z \in \mathbb{C}; |z - 0| < \frac{1}{2}\} \subseteq B$.

$B \in \mathcal{V}(-\frac{1}{2} - j\frac{1}{2})$ deoarece $\exists r > 0$ (de exemplu $r = \frac{1}{6}$) a.î. $\{z \in \mathbb{C}; |z + \frac{1}{2} + j\frac{1}{2}| < \frac{1}{6}\} \subseteq B$.

$B \in \mathcal{V}(0.9)$ deoarece $\exists r > 0$ (de exemplu $r = \frac{1}{3}$) a.î. $\{z \in \mathbb{C}; |z - 0.9| < \frac{1}{3}\} \subseteq B$.

$B \notin \mathcal{V}(-1 + j)$ deoarece $-1 + j \notin B$.

$B \notin \mathcal{V}(j)$ deoarece, chiar dacă $j \in A$, totuși $\forall r > 0$ avem $\{z \in \mathbb{C}; |z - j| < r\} \not\subseteq B$.

Observația 1.2.3. În $(\mathbb{C}, \|\cdot\|)$ care este spațiu normat (deci (\mathbb{C}, d) care este și spațiu metric), adică într-un spațiu unde se pot defini sfere (sfera, sfera deschisă, sfera închisă), o mulțime $A \subseteq \mathbb{C}$ este *mărginită* dacă poate fi inclusă într-o sferă deschisă, adică

$\exists z_0 \in \mathbb{C}$ și $\exists r > 0$ astfel încât $A \subseteq \{z \in \mathbb{C}; |z - z_0| < r\}$ sau

$\exists M > 0$ astfel încât $A \subseteq \{z \in \mathbb{C}; |z - 0| < M\}$ sau

$\exists M > 0$ astfel încât $|z| < M, \forall z \in A$.

În \mathbb{C} nu există noțiune de mărginire introdusă cu relația de ordine, cu inf, sup deoarece nu se poate defini pe \mathbb{C} o relație de ordine totală.

Exemplul 1.2.3. a) $A = \{z \in \mathbb{C}; |z - 0| < 1\}$ este mulțime mărginită în \mathbb{C} , deoarece

$\exists M = 3 > 0$ astfel încât $A \subseteq \{z \in \mathbb{C}; |z - 0| < 3\}$

b) $B = \{z \in \mathbb{C}; z = x + jy, y^2 \leq x + 1\}$ nu este mulțime mărginită în \mathbb{C} , deoarece

$\forall M > 0, A \not\subseteq \{z \in \mathbb{C}; |z - 0| < M\}$.

Definiția 1.2.3. Fie $A \subseteq \mathbb{C}$ o submulțime și $z \in \mathbb{C}$ un punct. Punctul $z \in \mathbb{C}$ se numește

a) *punct interior în \mathbb{C} al mulțimii A* dacă

$\exists V \in \mathcal{V}(z)$ a.î. $V \subseteq A$;

Se notează cu $\text{int}_{\mathbb{C}} A$ mulțimea tuturor punctelor interioare în \mathbb{C} ale mulțimii A și se numește *interiorul în \mathbb{C} al mulțimii A* ;

b) *punct exterior în \mathbb{C} al mulțimii A* dacă

$\exists V \in \mathcal{V}(z)$ a.î. $V \subseteq c_{\mathbb{C}}A$;

Se notează cu $\text{ext}_{\mathbb{C}} A$ mulțimea tuturor punctelor exterioare în \mathbb{C} ale mulțimii A și se numește *exteriorul în \mathbb{C} al mulțimii A* ;

c) *punct frontieră în \mathbb{C} al mulțimii A* dacă

$\forall V \in \mathcal{V}(z) \Rightarrow [V \cap A \neq \emptyset \text{ și } V \cap c_{\mathbb{C}}A \neq \emptyset]$;

Se notează cu $\text{fr}_{\mathbb{C}} A$ mulțimea tuturor punctelor frontieră în \mathbb{C} ale mulțimii A și se numește *frontiera în \mathbb{C} a mulțimii A* ;

d) *punct aderent în \mathbb{C} al mulțimii A* dacă

$\forall V \in \mathcal{V}(z) \Rightarrow V \cap A \neq \emptyset$;

Se notează cu $\text{ad}_{\mathbb{C}} A$ mulțimea tuturor punctelor aderente în \mathbb{C} ale mulțimii A și se numește *aderența în \mathbb{C} a mulțimii A* ;

e) *punct de acumulare în \mathbb{R} al mulțimii A* dacă

$$\forall V \in \mathcal{V}(z) \Rightarrow V \cap (A \setminus \{a\}) \neq \emptyset;$$

Se notează cu $\text{ac}_{\mathbb{R}} A$ (sau cu A') mulțimea tuturor punctelor de acumulare în \mathbb{C} ale mulțimii A și se numește *mulțimea derivată sau a punctelor de acumulare în \mathbb{C} a mulțimii A* ;

f) *punct izolat în \mathbb{C} al mulțimii A* dacă

$$\exists V \in \mathcal{V}(z) \text{ a.î. } V \cap A = \{a\};$$

Se notează cu $\text{iz}_{\mathbb{C}} A$ mulțimea tuturor punctelor izolate în \mathbb{C} ale mulțimii A și se numește *mulțimea punctelor izolate în \mathbb{C} ale mulțimii A* .

Propoziția 1.2.1. Fie $A \subseteq \mathbb{C}$ o submulțime. Atunci

a) $\text{int}_{\mathbb{C}} A \subseteq A$; b) $\text{int}_{\mathbb{C}} (c_{\mathbb{C}} A) = \text{ext}_{\mathbb{C}} A \subseteq c_{\mathbb{C}} A$; c) $A' \subseteq \text{ad}_{\mathbb{C}} A$;

d) $\text{iz}_{\mathbb{C}} A \subseteq A$ și $\text{iz}_{\mathbb{C}} A \subseteq \text{ad}_{\mathbb{C}} A$; e) Sistemul $(\text{int}_{\mathbb{C}} A, \text{fr}_{\mathbb{C}} A, \text{ext}_{\mathbb{C}} A)$ este o partiție a mulțimii \mathbb{C} .

Definiția 1.2.4. Fie $A \subseteq \mathbb{C}$ o submulțime. Se numește *închiderea în \mathbb{C} a mulțimii A* mulțimea

$$\overline{A}^{\mathbb{C}} = \text{int}_{\mathbb{C}} A \cup \text{fr}_{\mathbb{C}} A.$$

Propoziția 1.2.2. Fie $A \subseteq \mathbb{C}$ o submulțime. Atunci

a) $\overline{A}^{\mathbb{C}} = \text{ad}_{\mathbb{C}} A$; b) $\text{fr}_{\mathbb{C}} A = \overline{A}^{\mathbb{C}} \cap \overline{c_{\mathbb{C}} A}^{\mathbb{C}}$; c) $\overline{A}^{\mathbb{C}} = A \cup A'$;

d) Sistemul $(A', \text{iz}_{\mathbb{C}} A)$ este o partiție a mulțimii $\overline{A}^{\mathbb{C}}$.

Teorema 1.2.2. (de caracterizare a interiorului și a închiderii unei mulțimi în \mathbb{C}) Fie

$A \subseteq \mathbb{C}$ o submulțime.

a) $\text{int}_{\mathbb{C}} A$ este reuniunea mulțimilor deschise incluse în A

$$\text{int}_{\mathbb{C}} A = \cup \{D \in \mathcal{T}; D \subseteq A\} \in \mathcal{T};$$

b) $\overline{A}^{\mathbb{C}}$ este intersecția mulțimilor închise care includ A

$$\overline{A}^{\mathbb{C}} = \cap \{F \in \mathcal{F}; A \subseteq F\} \in \mathcal{F}.$$

Teorema 1.2.3. (de caracterizare a mulțimilor deschise și a mulțimilor închise în \mathbb{C}) Fie

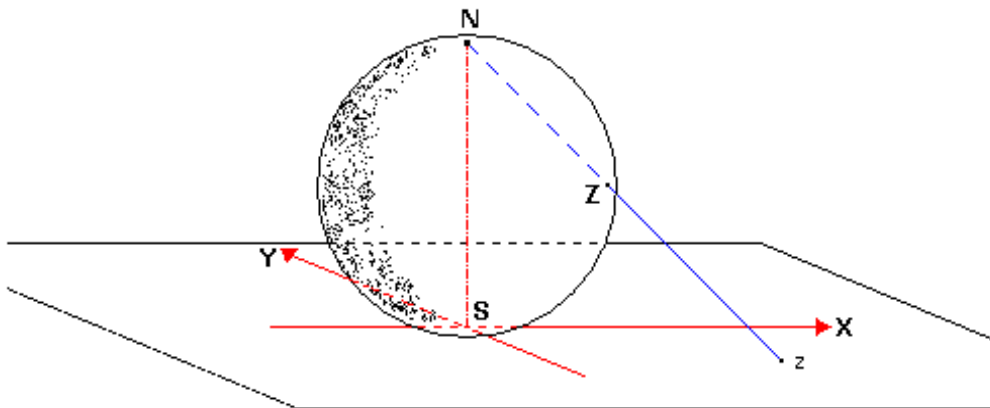
$A \subseteq \mathbb{C}$ o submulțime.

a) $A \in \mathcal{T}$ (este mulțime deschisă în \mathbb{C}) $\Leftrightarrow \text{int}_{\mathbb{C}} A = A$;

b) $A \in \mathcal{F}$ (este mulțime închisă în \mathbb{C}) $\Leftrightarrow \overline{A}^{\mathbb{C}} = A \Leftrightarrow \overline{A}^{\mathbb{C}} \subseteq A \Leftrightarrow A' \subseteq A$.

1.3^o. Mulțimea numerelor complexe extinsă $\overline{\mathbb{C}}$ -...

Observația 1.3.1. Analog cu \mathbb{R} , și în \mathbb{C} se poate introduce "punctul $\infty_{\mathbb{C}}$ " ca fiind o mulțime de puncte situate pe un "cerc" cu centrul în 0 (sau în alt punct complex) și de rază infinit sau ca fiind pe orice dreaptă ce trece prin 0 (sau prin alt punct complex). Planul complex extins cu "punctul $\infty_{\mathbb{C}}$ ", $\overline{\mathbb{C}} = \mathbb{C} \cup \{\infty_{\mathbb{C}}\}$, se poate proiecta stereografic pe o sferă cu polul sud originea lui \mathbb{C} și cu polul nord $\infty_{\mathbb{C}}$, numită sfera Riemann. Studiul acesteia, precum și al topologiei pe $\overline{\mathbb{C}}$ nu fac obiectul acestui curs.

Se prelungesc operațiile de adunare și înmulțire de pe \mathbb{C} pe $\overline{\mathbb{C}}$ impunând ca:

$$\forall z \in \mathbb{C} : z + \infty_{\mathbb{C}} = \infty_{\mathbb{C}};$$

$$\forall z \in \mathbb{C} : z \cdot \infty_{\mathbb{C}} = \infty_{\mathbb{C}};$$

$$\forall z \in \mathbb{C} : \frac{z}{\infty_{\mathbb{C}}} = 0; \frac{z}{0} = \infty_{\mathbb{C}}.$$

1.4[○]. Șiruri de numere complexe-... **1.5**[○]. Serii de numere complexe...

2. Funcții complexe de o variabilă reală $f : A \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$

Definiția 2.1. Se numește *funcție complexă de o variabilă reală* orice funcție

$$f : A \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}, f(t) = x(t) + j y(t),$$

unde $x : A \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $y : A \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ sunt funcții reale de o variabilă reală.

Observația 2.1. Noțiunile de limită a funcției f în $t_0 \in A'$, de continuitate a funcției f în $t_0 \in A$ (pe A) derivă din noțiunile de limită și continuitate studiate în spații metrice, spații topologice gândind \mathbb{R} și \mathbb{C} cu topologiile uzuale.

Teorema 2.1. a) Funcția $f : A \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ admite limită în $t_0 \in A'$ dacă și numai dacă funcțiile x și y admit limită în t_0 . În acest caz

$$\lim_{t \rightarrow t_0} f(t) = \lim_{t \rightarrow t_0} x(t) + j \lim_{t \rightarrow t_0} y(t);$$

b) Funcția $f : A \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ este continuă în $t_0 \in A$ (respectiv pe A) dacă și numai dacă funcțiile $x : A \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ și $y : A \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ sunt continue în t_0 (respectiv pe A).

Teorema 2.2. Funcția $f : \mathbb{I} \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ este continuă în $t_0 \in A$ dacă și numai dacă

sau t_0 este punct izolat

$$\text{sau } t_0 \in A \cap A' \text{ și } \lim_{t \rightarrow t_0} f(t) = f(t_0).$$

Interpretarea geometrică. Dacă

$$f : [a, b] \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}, f(t) = x(t) + j y(t)$$

este funcție continuă, atunci

$$\text{Im } \gamma : \begin{cases} x = x(t) \\ y = y(t) \end{cases}, t \in [a, b]$$

sunt ecuațiile parametrice ale unui drum (reprezentant al unei curbe) în planul complex.

Definiția 2.2. Se numește *funcția modul al funcției* f funcția

$$|f| : A \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, |f|(t) = \sqrt{x^2(t) + y^2(t)}.$$

Teorema 2.3. a) Dacă $f : A \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ admite limită în $t_0 \in A'$ atunci și funcția $|f| : A \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ admite limită în t_0 . În acest caz

$$\lim_{t \rightarrow t_0} |f(t)| = \left| \lim_{t \rightarrow t_0} f(t) \right|.$$

b) Dacă $f : A \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ este continuă în $t_0 \in A$ (pe A) atunci și $|f| : A \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ este continuă în $t_0 \in A$ (pe A).

Definiția 2.3. Fie $\mathbb{I} \subseteq \mathbb{R}$ un interval și $f : \mathbb{I} \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ și $t_0 \in \mathbb{I} \cap \mathbb{I}'$. f are derivată în t_0 dacă

$$\exists \lim_{t \rightarrow t_0} \frac{f(t) - f(t_0)}{t - t_0} \stackrel{\text{not.}}{=} f'(t_0)$$

f este derivabilă în t_0 dacă limita anterioară există și este finită.

Teorema 2.4. Funcția $f : \mathbb{I} \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ este derivabilă în $t_0 \in \mathbb{I} \cap \mathbb{I}'$ dacă și numai dacă funcțiile $x : \mathbb{I} \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ și $y : \mathbb{I} \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ sunt derivabile în t_0 . În acest caz,

$$f'(t_0) = x'(t_0) + j y'(t_0).$$

Definiția 2.4. Fie $\mathbb{I} = [a, b] \subseteq \mathbb{R}$ și $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{C}$. f este *integrabilă Riemann pe* $[a, b]$ dacă $x : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ și $y : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ sunt integrabile Riemann pe $[a, b]$ și se notează $f \in \mathcal{R}_{\mathbb{C}}([a, b])$. În acest caz,

$$\int_a^b f(t) dt = \int_a^b x(t) dt + j \int_a^b y(t) dt.$$